

ת"פ 41326/11/15 - מדינת ישראל נגד מוהאד זועבי,עלי רשיד (עצור בפיקוח)

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 41326-11-15 מדינת ישראל נ' זועבי(עצור בפיקוח) ואח' 30 אוקטובר 2016

לפני כבוד השופט ג'ורג' אזולאי
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשמים
1. מוהאד זועבי (עצור בפיקוח)
2. עלי רשיד (עצור בפיקוח) (נדון)

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד אביטל שרוני.

מטעם הנאשם 1: עו"ד אלביר מני.

הנאשם 1: הופיע.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בביצוע עבירה של **סחר בנשק** לפי סעיף 144(ב) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שימש נעים הרון סביחי (להלן: "**הסוכן**") סוכן משטרה לשם ביצוע עסקאות אמל"ח עם הנאשם. בין הסוכן ובין הנאשם קיימת היכרות מוקדמת.

ביום 30/4/15, במסגרת הפעלתו כסוכן משטרה, הגיע הסוכן לבית חולים העמק, פגש בנאשם וביקש ממנו להשיג עבורו נשק. ביום 1/5/15, בשעות הבוקר, הודיע הנאשם לסוכן כי ניתן לקדם את עסקת הנשק ביניהם וכי הגורם עימו

עמוד 1

שוחח עד כה מעוניין למכור תת מקלע מאולתר (להלן: "הנשק") בתמורה ל- 3,500 ₪ (להלן: "העסקה"). הסוכן הביע את הסכמתו לביצוע העסקה והנאשם הורה לו לאסוף אותו מביתו כעבור שעה. כן סוכם כי הסוכן ישלם לנאשם סך של 1,000 ₪ נוספים עבור תיווכו בעסקה.

בסמוך לשעה 12:00, אסף הסוכן את הנאשם מביתו, והשניים נסעו לכפר נעורה (להלן: "הכפר"). בכניסה לכפר, מסר הסוכן לנאשם סך של 4,500 ₪. הסוכן המתין לנאשם בתחנת האוטובוס ואילו הנאשם נסע מהמקום, קיבל לידיו תת מקלע מאולתר שמספרו 133692, הניח אותו ברכבו של הסוכן וחזר, ברכב, לתחנת האוטובוס בה המתין לו הסוכן. במהלך הדרך חזרה לביתו של הנאשם מסר הנאשם את הנשק לחזקתו של הסוכן לאחר שבדקו את תקינותו.

הסדר טיעון:

הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יחזור בו מכפירתו, יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, יורשע במיוחס לו ויפנה לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר לעניין העונש. עמדת המאשימה תהא לעונש של 22 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר מותנה וקנס מוסכם על סך 2,000 ₪ ואילו ההגנה תטען לעונש באופן חופשי.

תסקירי שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הינו כבן 34, תושב כפר טמרה, נשוי ואב לשלושה ילדים.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות. באשר למיוחס לו הנאשם אינו מודה כי סחר בנשק אלא רק תיווך בעסקת מכירת נשק. הנאשם שלל כי במעשיו הייתה כוונה להשיג כסף וטען כי באירוע המתואר פעל מתוך ריצוי והיענות לפניותיו החוזרות ונשנות של הסוכן להשיג לו את הנשק. בלטה בהתייחסותו הנטייה להציג עצמו כקורבן. על אף הבעת חרטה מילולית בדבריו על מעורבותו, נותרה התרשמות כי מתקשה להכיר באחריות מלאה על חלקו בעבירה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה בתהליכי התבוננות ראשוניים ובחינת התנהלותו. הנאשם לא זיהה כל צורך בהליך שיקומי. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו והעריך כי קיים סיכון למעורבות חוזרת בפלילים.

טיעונים לעונש:

ב"כ המאשימה טענה, כיבעניינו, סחר הנאשם בנשק לשם בצע כסף. בשביל סכום של 1,000 ₪ היה מוכן הנאשם לסחור ולהפיץ נשק כשאינו יודע מה מטרתו ולמה הוא מיועד. מסוכנות זו אף מקבלת ביטוי בתסקיר. כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם 2 תוקן היות והיו קשיים ראייניים משמעותיים ולבסוף הורשע בקשירת קשר בלבד. המאשימה סבורה כי מתחם העונש הראוי במקרה דנא נע בין 20 ל 40 חודשי מאסר בפועל וזאת בהסתמך על רף הענישה שנקבע בפסיקה. הנאשם היה החוליה המקשרת בין סוכן לבעל הנשק, התכנון שקדם לביצוע העבירה והמשא ומתן סביב מכירת הנשק והסיבות שהביאו לבצע את העבירה שהיא כאמור רדיפת בצע פשוטה. משיקולים ראייניים הגבילה המאשימה את טיעוניה ל-22 חודשי מאסר בפועל בלבד. ההסדר איזן בתוכו את מכלול הנסיבות המקלות שנזקפות לזכותו של הנאשם.

התסקיר מלמד שאינו לוקח אחריות ולא עושה מאמצים להטיב את דרכו. מאחר והנאשם עשה שימוש ברכב במהלך ביצוע העבירה ביקשה להשית עליו בנוסף פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

ב"כ הנאשם טען, כי המדובר בנאשם כבן 34, נשוי ואב למשפחה אשר לזכותו עומד עבר פלילי נקי. הנאשם היה עצור כחודשיים מאחורי סורג ובריה ונתן באיזוק תקופה של כחמישה חודשים. גם במהלך התקופה עובר למעצרו גם לאחריה, גם בין לבין, לא היה מעורב הנאשם בשום אירוע פלילי. בהתאם להסדר שגובש בין הצדדים טען, כי הנאשם הודח במלוא העוצמה על ידי הסוכן המשטרתי אשר הינו חבר ילדות שלו. המדובר בהדחה במלוא העוצמה. אומנם הנאשם הודה בסחר בנשק אבל סבור כי יש לבחון את המעשה שעשה ברמה העובדתית. המדובר בנשק מאולתר, ללא מחסנית, ללא כדורים. סבור כי המחירים ששילם עד כה הנאשם, יש בהם כדי להצדיק הימנעות משליחתו מאחורי סורג ובריה. הסנגור סבור כי המתחם שהוצע על ידי המאשימה אינו הולם את נסיבות המקרה דנא, הן של העושה והן של המעשה.

דין ומסקנות:

בענייננו הורשע הנאשם בעבירה של סחר בתת מקלע מאולתר, בתמורה ובלא רשות על פי דין.

יש לבדוק את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מהעבירה, את מדיניות הענישה הנהוגה ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

א. הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

אין צורך להכביר מילים בדבר חומרת העבירה בה הורשע הנאשם, עת פגע במעשיו בערך המוגן של שלום הציבור ותחושת בטחונו מפני פגיעות בגוף ובנפש. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן הרבה של עבירות הנשק למיניהן, על פוטנציאל הסיכון הרב הטמון בשימוש בו ועל התוצאות הקשות אשר עלולות להיגרם מביצוען. כך נקבע בע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25/06/13) - "עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולבטחונו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא דין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד".

באשר לעבירת הסחר נקבע בע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 04/12/11) כי :

"סחר בלתי חוקי בנשק סולל את הדרך לפעילות אלימה ובלתי חוקית והדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית בה קיים חשש תמידי כי נשק המוחזק באופן בלתי חוקי יתגלגל לא רק לידיים עברייניות, עניין חמור לעצמו, כי אם לידיהם של אלה המבקשים להוציא אל הפועל פעילות חבלנית עוינת (ראו: ע"פ 11448/03 מדינת ישראל נ' גרבאן ([פורסם בנבו], 29.3.2004); ע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל, פסקה י' ([פורסם בנבו], 30.12.2009)). על כן, כל מי שהופך עצמו לחוליה במנגנון זה של

סחר בלתי חוקי בנשק, מוחזק כמי שמבין ויודע אל נכון מה עלולות להיות התוצאות הנובעות ממעשיו ומהן הסכנות הנשקפות ממעשים אלה לחברה כולה (ראו ע"פ 4831/03 אבו בכר נ' מדינת ישראל, פסקה 4 ([פורסם בנבו], 23.5.2004)).
(ההדגשה אינה במקור - ג'.א.)

ב. מדיניות הענישה:

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל לתקופות משתנות, כפי שיפורט להלן:

· ע"פ 2251/11 **נפאע נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 04/12/11) - הנאשם הורשע בעבירות של נשיאה והובלת נשק שלא כדין וסחר בנשק שלא כדין. הנאשם מכר נשק לסוכן בשתי הזדמנויות שונות. בית המשפט המחוזי גזר עליו 38 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 22,500 ₪. המדינה ערערה על קולת העונש והנאשם על חומרתו. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה וגזר על הנאשם **46 חודשי מאסר בפועל**. המדובר בנאשם היה מעורב ביותר מעסקה אחת ובאופן המעיד לכאורה על דפוס התנהלות שיטתי של מעורבות בעבירות נשק. בנוסף נלקח בחשבון עברו הפלילי המכביד והתסקיר השלילי.

· ע"פ 4329/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25/10/10) - הנאשם הורשע בעבירות של החזקת נשק ונשיאתו שלא כדין. בית המשפט המחוזי דן אותו ל- **20 חודשי מאסר**, 16 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. המדובר בבחור צעיר, סטודנט, נעדר עבר פלילי. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש.

· ע"פ 3288/14 **מדינת ישראל נ' מרדכי מטיאל קריספיל** (ניתן ביום 24/08/2014) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות של החזקת נשק בלא רשות והחזקת נכס החשוד כגנוב. בית המשפט המחוזי קבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-22 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, בין היתר, 9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, החמיר בעונשו של הנאשם וגזר עליו **18 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון הדגיש כי על אף גילו הצעיר הוא נושא על גבו עבר פלילי שאינו מבוטל, לרבות הרשעות קודמות בעבירות כנגד שוטרים והחזקה ושימוש בסמים.

· ע"פ 526/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12/03/14) - הנאשם הורשע בעבירות של החזקת נשק וסחר בנשק. בית המשפט המחוזי גזר עליו 22 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעור הנאשם על חומרת העונש והפחית את עונשו ל- **16 חודשי מאסר בפועל**. במקרה זה קבע בית המשפט העליון, כי יש הצדקה לסטות מהמתחם שנקבע נוכח פוטנציאל שיקומי גבוה במיוחד המצדיק סטייה מהמתחם שנקבע באופן המצדיק התערבות ערכאת הערעור.

· בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן** (ניתן ביום 19/01/14), אשר אוזכר על ידי ב"כ הנאשם (להלן: "**עניין סלימאן**") הורשע הנאשם בעבירות של רכישה, החזקה, נשיאת והובלת נשק ותחמושת. בית המשפט המחוזי השית עליו **6 חודשי עבודות שירות** והמדינה ערערה על קולת העונש. אומנם בסופו של יום הותר בית המשפט העליון את העונש על כנו, אולם סיכם במסגרתו את מתחם העונש ההולם בעבירות נשק, מפי כב' הש' ארבל -

"**לטעמי, מתחם העונש שקבע בית המשפט המחוזי לעבירות שבהן הורשע המשיב - מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל - הוא מקל יתר על המידה, כטענת המערערת, ועל כן דרוש התערבות...עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו..**"

עוד ציינה כב' הש' ארבל: "**מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. לטעמי, ככלל, בעבירות מהסוג הנדון, לא ניתן להסתפק בעונש של 20 חודשי מאסר ברף העליון של המתחם, ויש להגמישו כלפי מעלה באופן שיאפשר הטלת עונשים חמורים יותר על נאשמים שנסיבותיהם מצדיקות זאת.**"

המאשימה אזכרה מטעמה, בין היתר, את הפסיקה הבאה:

· ע"פ 6771/12 **עומר קאסם נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 03/12/13) - הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של החזקת נשק, סחר בנשק ונשיאת והובלת נשק. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם **45 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה וקנס בסך 50,000 ₪. הנאשם ערער נגד רכיב הקנס בלבד וביעת המשפט הפחית גובהו ל- 30,000 ₪. מדובר בנאשם אשר עברו הפלילי אינו מכביד.

· ע"פ 3726/12 **ג'ראח זיידאן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 07/04/13) - הנאשם הורשע בעבירות של נשיאה והובלת נשק וסחר בנשק שלא כדין. בית המשפט המחוזי גזר עליו **40 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה וקנס בסך 25,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם בקבעו, כי אכן המדובר בעונש שאינו קל אולם הוא אינו סוטה ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים כגון דא.

· ע"פ 318/11 **מדינת ישראל נ' כמאל אבו ערב** (ניתן ביום 05/12/11) - הנאשם הורשע בעבירות של נשיאה והובלת נשק שלא כדין, קבלת נכסים שהושגו בעוון ושתי עבירות של סחר בנשק שלא כדין. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם **36 חודשי מאסר**, מאסר מותנה וקנס בסך 15,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש וקיבל את ערעור המדינה על קולתו. המדובר בנאשם צעיר, אשר לחובתו עבר פלילי לא מכביד אולם זהו לו מאסרו הראשון. בית המשפט העליון ציין כי "אין בנסיבות אלו כדי להצדיק הקלה בעונש הן נסוגות מפני האינטרס החברתי שבהחמרת הענישה בגין עבירות נשק כאמור". בית המשפט העליון החמיר בעונשו של הנאשם והעמידו על **44 חודשי מאסר בפועל**. יתר חלקי גזר הדין נותרו על כנם.

· ע"פ 9373/10 **חמד ותד נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 14/9/11) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת נשק ונשיאתו. בית המשפט המחוזי גזר עליו 50 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. בית המשפט העליון הקל בעונשו לאחר שקבע כי אכן ראוי להחמיר בענישתם של המבצעים עבירות בנשק, אולם ראוי שהדבר יעשה בהדרגה, הקל בעונשו של הנאשם והעמידו על **30 חודשי מאסר בפועל**.

· ע"פ 6210/10 **מדינת ישראל נ' מאדי** (ניתן ביום 23/3/11) - הנאשם הורשע בעבירה של עשיית עסקה אחרת בנשק ובעבירה של החזקה, נשיאה והובלת נשק. הנאשם ביצע שתי עסקאות נשק עם סוכן משטרה סמוי, על בסיס היכרות מוקדמת עמו. בית המשפט המחוזי גזר עליו 30 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר מותנה לתקופה של 18 חודשים, מתוכם 12 חודשים במצטבר והשאר בחופף ובסך הכל 42 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד (מתוך חמש הרשעות שלוש בעבירות נשק). בית המשפט העליון החמיר בעונשו וגזר עליו 42 חודשי מאסר בפועל ובנוסף הפעיל את המאסר המותנה בן ה- 18 חודשים, כולו במצטבר, כך שסך הכל ירצה הנאשם **60 חודשי מאסר בפועל**.

ב"כ הנאשם אזכר אף הוא פסיקה מטעמו (לרבות עניין סלימאן המוזכר לעיל), אשר רובה ניתנה על ידי בית המשפט המחוזי ועניינה החזקה ונשיאת נשק וחלקה תובא להלן:

· ת"פ (מרכז) 6136-07-14 **מדינת ישראל נ' שריתח** (ניתן ביום 06/01/15) - הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של רכישת נשק בצוותא חדא ונשיאת נשק בצוותא חדא. שירות המבחן נמנע ממתן המלצה בעניינו. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש הראוי נע בין 10-36 חודשי מאסר וגזר עליו **10 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים. בית המשפט הדגיש את מטרת הרכישה לשם ביצוע ירי בחתונה, להבדיל ממטרה התקפית, הגם שהסכנה הגלומה בעינה נשארת. חרף זאת בסופו של יום קבע כי ניתן להסתפק ברף התחתון של המתחם בהתחשב בגילו של הנאשם, עברו הנקי ובאורח החיים הנורמטיבי שניהל עד מעצרו.

· ת"פ 6089-07-14 **מדינת ישראל נ' בתילו** (ניתן ביום 4/2/15) - הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של סיוע לרכישת נשק ובעבירה של סיוע לנשיאת נשק. בעניין זה הנאשם היה מודע לכך שמטרת רכישת הנשק הינה לעשיית שימוש בו במסגרת "ירי בחתונות", ולא לעשיית שימוש פלילי. הנאשם בעל עבר פלילי שאינו מכביד, הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו. נקבע כי מתחם הענישה בנסיבות המקרה דנא נע בין 6-18 חודשים והושת על הנאשם, בין היתר, **8 חודשי מאסר בפועל**.

ג. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה :

בשלב זה אין מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, אולם על מתחם הענישה להיות מותאם באופן ספציפי לנסיבות ביצועה של העבירה ולמידת אשמתו של הנאשם.

בעניינו, אתחשב בעובדה כי המדובר באירוע בודד בו סחר הנאשם בנשק. באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם עמדת לעיל, עת פורטו הסכנות הנשקפות מזמינותו של נשק חם אשר יש עמו פוטנציאל להסלמה באלמות העבריינית והאידיאולוגית כאחד ופוגע בביטחון הציבור.

באשר לטענת הסנגור כי ניתן להסתפק בענישה שלא כוללת מאסר בפועל בצינו, כי על הנאשם 2 נגזרו, במסגרת הסדר טיעון, 8 חודשי מאסר בפועל, אין על מה לסמוך הן לאור סעיפי האישום המדברים בעד עצמם. הנאשם 2 הורשע בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ואילו הנאשם דנא בעבירת סחר בנשק. כמו כן, לא למיותר להוסיף את דברי המאשימה בפניי במסגרת בקשתה לכבד את הסדר הטיעון לפיהם שיקול מרכזי להסדר הינו "קושי ראיתי משמעותי שאינו קיים בעניינו של הנאשם האחר" קרי, הנאשם דנא (פרוטוקול הדיון מיום 8/5/16, עמ' 3, שורה 1).

לחומרה אתן דעתי לתכנון המוקדם אשר קדם למעשי הנאשם - שיחותיו עם הסוכן, סגירת פרטי העסקה מול בעל הנשק לרבות מחירו, הבאת הנשק ומסירתו לידי הסוכן ואף בדיקת איכותו עימו.

הסנגור טען כי הסוכן הדיח את הנאשם לבצע את העבירה וסבור כי יש להקל בעונשו. עיון בדו"ח תמלול השיחות שהוצג בפניי, בין הנאשם לסוכן, אומנם ניתן להבין כי הסוכן מתקשר אל הנאשם מספר פעמים, אולם לא עולה מתוכנו כי הסוכן הדיח את הנאשם לבצע עבירה שאילולא השידול של הסוכן לא היה מבצעה. מקריאת תוכן השיחה נוצר הרושם כי הנאשם מבין ובקיא בענייני נשק, כך לדוגמא אמר לו **"כבר בדקתי שלוש או ארבע אתה מבין?"** וכאשר הסוכן שאל אותו **"התקשרת לשלושה ארבעה אמרו לך יש ? ענה "אה וולה"**. כמו כן, לאחר שעשה את בדיקותיו ולבסוף נמצא הנשק שבנדון החל לנהל עם הסוכן משא ומתן על סכום הכסף שהובטח לו ואמר לו **"תן לי 1300"** והסוכן ענה לו **"לא חביבי אני אתן לך 1000 ₪"** ואז הוסיף **"תשמע באלוהים יש לי את הנייר של העיקול ואיחוד תיקים"**. ניתן להבחין כי הנאשם אינו אזרח תמים אשר לא מבין בנשק ואף אם התקשר הסוכן לנאשם מספר פעמים, אינני רואה בכך אמצעי לחץ ושכנוע מוגזמים ואין במעשיו כאמור כדי להשפיע על רצונו של הנאשם ואלמלא הדחת הסוכן לא היה מבצע את העבירה. מקריאת המלל התרשמתי כי אמירותיו של הנאשם מעידות על היכולת שלו להשיג כלי נשק שלא כדין לשם מכירתם. במעשיו גילה נגישות לכלי נשק תמורת בצע כסף. לא נתקלתי במהלך קריאת השיחות ביניהם בסירוב מצידו לבצע את מעשה העבירה וסבורני כי לא סביר לייחס ביצוע העבירה לרצון הנאשם למלא מבוקשו של חבר ילדותו.

לאחרונה נקבע בע"פ 2681/15 **גדשי בן שטרית נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14/2/16) כי :

"טענה הנוגעת להדחה לדבר עבירה אינה יכולה להיטען בעלמא, ועל הנאשם להוכיח כי הסוכן המשטרתי שידל אותו לבצע את העבירה המיוחסת לו, וכי אלמלא פעולת השידול, לא היה הנאשם מגיע לביצוע אותה עבירה. עוד יש לזכור, כי על פי ההלכה הנוהגת, עצם ההדחה, במידה שזו הוכחה, אינה פוטרת את הנאשם מאחריות פלילית, והיא עשויה לבוא לידי ביטוי בדרך של הקלה בעונש (ע"פ 1224/07 בלדב נ' מדינת ישראל (10.2.2010)[פורסם בנבו] ; ע"פ 5268/04 מינין נ' מדינת ישראל (7.11.2005)[פורסם בנבו] ; ע"פ 222/93 עמור נ' מדינת ישראל (21.12.1997)[פורסם בנבו])".

נוכח האמור לעיל, מתחם הענישה ההולם את מעשי הנאשם נע בין 15 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין 40 חודשי מאסר בפועל ברף העליון ועונשים נלווים.

גזירת העונש:

אתחשב בהודאת הנאשם במיוחס לו, בעובדת היותו נעדר עבר פלילי, אב ל-3 ילדים קטנים, במאפייני אישיותו ובנסיבות חייו כפי שפורטו בהרחבה במסגרת תסקיר שירות המבחן. לחומרה אתן דעתי לכך ששירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו והעריך כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק ופורצת גבולות בעתיד מצד הנאשם. נוכח התבצרות הנאשם בתחושת הקורבנות וקשייו לערוך חשיבה מעמיקה אודות התנהלותו וקבלת אחריות מלאה על מעשיו, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו.

אתחשב אף בשיקולי הרתעת הנאשם והרתעת הרבים, במסגרת מתחם העונש ההולם (סעיף 140 ו-140א לחוק העונשין). בשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה עם עברייני נשק, וזאת בשל הסיכון הגלום בעצם החזקתו (עניין סלימאן לעיל). עוד נקבע בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18/11/2007) כי:

"הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה. לפיכך, התרענו בעבר ונחזור ונתריע גם הפעם, כי כל החוטא בעבירות מסוג זה עלול להידרש לשלם מחיר יקר, ואף באובדן חירותו לתקופה ממושכת..."

בית המשפט העליון חזר על גישתו המחמירה בעבירות נשק במסגרת ע"פ 5681/14 מדינת ישראל נ' טאטור (ניתן ביום 01/02/15) בקבעו כי:

"דרך המלך בכגון דא, בסופו של יום, צריכה להיות ככלל מאסר מאחורי סורג ובריח, וזאת בראש וראשונה להרתעת היחיד והרבים; אורך התקופה כרוך כמובן בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה. אכן, ערים אנו לכך שלאדם בעל רקע נורמטיבי, וכזה הוא המערער, שהות במאסר אינה קלה כל עיקר, ובהיותו במעצר חוה מקצת הטעם. אך נשק הוא נשק הוא נשק, ובנסיבות הישראליות נשק בידיים לא מורשות עלול להתגלגל למקום לא טוב, וכדברי האומר 'מחזה שבמערכת הראשונה נראה אקדח, עשוי האקדח לירות במערכה האחרונה'; לא כל שכן כשמקורו של הנשק שבנידון דידן לא נודע..." (ההדגשה אינה במקור - ג'.א.).

אין בענייננו הצדקה או אפשרות לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם למטרת שיקום. אף אין בענייננו הצדקה לחרוג לחומרה מן המתחם ההולם.

סוף דבר

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני מטיל על הנאשם 21 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 2.11.15 עד 7.1.16.
2. אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים, שלא יעבור על העבירה בה הורשע או כל עבירה הקשורה בנשק.
3. אני מטיל על הנאשם קנס בסך 2,000 ש"ח או שבועיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, תשלום ראשון בעוד חודש. במידה ולא ישולם תשלום אחד מבין התשלומים, יעמוד כל הקנס לפירעון מידי ובמידה ולא ישלמו, ירצה ימי המאסר תחת הקנס. במידה והופקדו כספים במסגרת תיק זה, יש לקזזם עם הקנס ואת היתרה, באם קיימת, יש להשיב לנאשם.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט העליון.

ניתנה והודעה היום כ"ח תשרי תשע"ז, 30/10/2016 במעמד הנוכחים.

ג'ורג' אזולאי, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מחליט לעכב את תחילת ריצוי המאסר עד לתאריך 20.11.16.

במועד זה, במידה ולא תהיה החלטה אחרת של בית המשפט העליון, יתייב הנאשם לריצוי מאסרו, כשהוא מצויד בתעודה מזהה, בבית המעצר צלמון, לא יאוחר מהשעה 12:00, אלא אם כן עבר מיון מוקדם בהתאם לנוהל שב"ס.

ביכולתו של הנאשם או ב"כ ליצור קשר ישירות עם רס"ר ניצה יעקב, נציגת שב"ס, בטל' 08-9787337, לצורך מיון מוקדם.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשב"ס.

ניתנה והודעה היום כ"ח תשרי תשע"ז, 30/10/2016 במעמד הנוכחים.

ג'ורג' אזולאי , שופט

הוקלדעלידינאוהבר